31978L0170

DYREKTYWA RADY
z dnia 13 lutego 1978 r.
odnosząca się do wysokiej jakości wytwornic ciepła używanych do ogrzewania pomieszczeń i wytwarzania ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych, nowych lub istniejących, a także do izolowania instalacji rozprowadzania ciepła i ciepłej wody sanitarnej w nowych budynkach nieprzemysłowych

(78/170/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 103,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (1),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (2),

a także mając na uwadze, co następuje:

Rada, swym postanowieniem z dnia 17 września 1974 r. dotyczącym nowej strategii polityki energetycznej dla Wspólnoty (3), zatwierdziła zadanie zmniejszenia stopnia wzrostu zużycia wewnętrznego poprzez zastosowanie środków racjonalnego i oszczędnego wykorzystania energii, bez narażenia celów rozwoju gospodarczego i społecznego;

Rada, swym postanowieniem z dnia 17 grudnia 1974 r. dotyczącym wspólnotowego programu działania w dziedzinie racjonalnego wykorzystania energii (4), przyjęła do wiadomości, że Komisja w komunikacie skierowanym do Rady zatytułowanym „Racjonalne wykorzystanie energii" ustaliła wspólnotowy program działania w tym zakresie;

wszelka poprawa w racjonalnym wykorzystaniu energii jest ogólnie korzystna dla środowiska naturalnego;

sektor instalacji grzewczych w budynku szczególnie nadaje się do podjęcia takich kroków;

zalecenie nr 76/493/EWG (5) odnosi się do instalacji grzewczych w budynkach istniejących;

w nowych instalacjach grzewczych należy uzyskać możliwie jak najszybciej oszczędności energii, które będą miały wpływ na globalne zużycie energii w miarę ich zakładania;

w tym celu należy uchwalić dyrektywę zapewniającą ogólne ramy, w jakich Państwa Członkowskie wspólnie poszukiwać będą oszczędności energii mających na celu złagodzenie trudności w zaopatrzeniu, o których mowa w art. 103 ust. 4 Traktatu;

wytwornice ciepła używane do ogrzewania lokali i produkcji ciepłej wody sanitarnej w budynkach nieprzemysłowych nowych lub istniejących powinny stanowić przedmiot kontroli w stadium produkcji lub w chwili ich instalowania;

należy uznać za obowiązkową, z jednej strony dla tych wytwornic, a z drugiej strony dla systemu rozprowadzania ogrzanych cieczy w nowych budynkach nieprzemysłowych, uzasadnioną ekonomicznie izolację termiczną;

Komisja powinna być regularnie informowana o zastosowanych środkach, a także o ich skutkach uzyskanych bądź oczekiwanych;

w skład środków podjętych dla zastosowania niniejszej dyrektywy powinny wejść także środki uchwalone w zakresie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich w tych dziedzinach, których dotyczy niniejsza dyrektywa, i powinny one dążyć do ułatwienia prac nad harmonizacją lub normalizacją, podjętymi lub tymi, które mają być podjęte, we wspomnianych wyżej dziedzinach na szczeblu wspólnotowym lub międzynarodowym;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne środki, aby nowa wytwornica ciepła używana do ogrzewania pomieszczeń i/lub do produkcji ciepłej wody w budynkach nieprzemysłowych nowych lub istniejących spełniała minimalne wymagania eksploatacyjne.

W przypadku wytwornic mogących wykorzystywać różne formy energii minimalne każda forma wykorzystywanej energii powinna odpowiadać wymaganiom eksploatacyjnym.

(1) Dz.U. C 266 z 7.11.1977, str. 55.
(2) Dz.U. C 287 z 30.11.1977, str. 9.
(3) Dz.U. C 153 z 9.7.1975, str. 1.
(4) Dz.U. C 153 z 9.7.1975, str. 5.
(5) Dz.U. L 140 z 28.5.1976, str. 12.

Przez „wytwornice ciepła" rozumie się w szczególności kotły na ciepłą wodę, kotły parowe, wytwornice ciepłego powietrza, włącznie z ich składnikami, i przede wszystkim urządzenia do spalania dostosowane do rodzaju stosowanych paliw kopalnych. Wytwornice kombinowane elektrociepłownicze stosowane w budynkach uważane są także za wytwornice ciepła; w tym wypadku minimalne wymagania eksploatacyjne powinny dotyczyć całej sprawności energetycznej.

Wyłącza się elektryczne opornościowe wytwornice ciepła i podłączenia do sieci ogrzewania zdalnego.

Urządzenia, które nie mogą zostać poddane kontroli w stadium produkcji, powinny stanowić przedmiot późniejszego wniosku kontrolnego na zakończenie stosownych badań technicznych.

2. Państwa Członkowskie czuwają nad tym, żeby przestrzeganie minimalnych wymagań eksploatacyjnych zostało zagwarantowane przez kontrolę w stadium produkcji wytwornicy lub w chwili jej instalowania.

3. Wytwornice ciepła poddane kontroli w stadium produkcji nie mogą być skierowane do handlu, jeśli nie spełniają minimalnych wymagań eksploatacyjnych; o zgodności z przepisami zaświadcza tabliczka znamionowa, posiadająca przynajmniej następujące dane:

— tożsamość producenta,

— typ wytwornicy ciepła i rok produkcji,

— moc cieplna w kW dla każdego przewidzianego typu energii,

— natura i cechy typu lub typów energii,

— maksymalna temperatura cieczy grzewczej,

— potwierdzenie kontroli i identyfikacja instytucji, która jej dokonała,

— zużycie w zależności od mocy cieplnej wytwornicy.

Przez określenie „moc cieplna" rozumie się maksymalną moc, jaką wytwornica ciepła jest zdolna dostarczyć w stanie stacjonarnym.

Przy instalowaniu wytwornicy ciepła typu kontrolowanego w stadium produkcji użytkownikowi dostarcza się pisemne instrukcje dotyczące jej funkcjonowania i konserwacji, pozwalające na uzyskanie maksymalnej skuteczności. Instrukcje te powinny zostać skontrolowane tak samo jak wytwornica i zawierać istotne wyniki kontroli.

4. W przypadku wytwornic ciepła poddawanych kontroli w momencie instalacji, straty energii nie powinny przekraczać stopni przewidzianych w Państwach Członkowskich.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie konieczne środki mające na celu zapewnienie, aby w nowych budynkach nieprzemysłowych obowiązkowo stosować uzasadnioną ekonomicznie izolację systemu rozprowadzania i magazynowania, tak w przypadku cieczy grzewczej, jak i ciepłej wody sanitarnej.

Przepisy te stosują się także do systemu podłączeń do ogrzewania zdalnego.

Stosują się one także do każdego, nowego lub istniejącego, budynku nieprzemysłowego z nowymi wytwornicami ciepła, włącznie z instalacjami elektrycznego grzania wody.

Artykuł 3

Data, po której wytwornica ciepła nie będzie mogła zostać zainstalowana bez spełnienia minimalnych wymagań eksploatacyjnych zgodnie z art. 1, została ustalona na dzień 1 stycznia 1981 r.

Środki, określone w art. 2, stosuje się od dnia 1 lipca 1980 r.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie regularnie powiadamiają Komisję o środkach podjętych w zakresie zastosowania niniejszej dyrektywy i o wynikach, uzyskanych lub oczekiwanych, zastosowania tych środków.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa w niczym nie przesądza o środkach określonych w art. 100 Traktatu.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lutego 1978 r.

W imieniu Rady

P. DALSAGER

Przewodniczący